

[Gade]

Må jeg så sige til finansministeren, som er så begejstret for det her, at det var da nogle sølle argumenter, finansministeren havde for projektet.

Der var vist tre. Det ene var, at vi tør satse, og at vi tror på Danmark. Det er jeg sådan set med på, men jeg synes, det er en forkert satsning, og jeg tror ikke, den er til gavn for Danmark.

Det andet var, at det er tæt på. Jamen har finansministeren overhovedet kørt rundt på Amager? Der er da grunde nok på Amager, der er tæt på. Og da IBM skulle placere sig i Danmark, syntes de for øvrigt ikke, det var så langt væk, da de placerede sig nogle kilometer væk fra lufthavnen. Sagen er jo, at Københavns Havn er tæt på i en international sammenhæng.

Det sidste var så denne henvisning til, at finansministeren er begejstret. Jeg er klar over, at der har været alt for mange højt placerede inddraget i denne sag. Jeg har en idé om, at alle, både statsministeren og alle, der har gået med ideer om at blive statsminister – både tidligere og fremtidigt – har involveret sig i denne sag ...

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Taletiden er slut.

Gade (SF):

Der er nogle, der taler dernede, men de har heller ikke involveret sig i sagen. Men de, der virkelig har involveret sig i sagen, har en idé om – eller havde en idé om – at de skulle være statsministre, og det synes jeg ikke har gavnet projektet.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hr. Glønborg spurgte, om et projekt, Docklands i London, ikke var lige så spændende, men jeg synes, at hr. Glønborg selv gav svaret i sin modificerende beskrivelse af det projekt. Nej, det synes jeg ikke det er.

Hvis jeg endelig skal finde et projekt et sted, der minder lidt om det her, så er det i Tokyo mellem lufthavnen og centrum. På et inddæmmede havareal har man fra bunden planlagt et højteknologi-erhvervscenter som det, vi her snakker om på Amager i Ørestaden. Jeg havde lejlighed til at besøge det for nogle måneder siden. Formålet med det projekt er som med

vores projekt at tiltrække internationale investorer, og da jeg stod hos en dansk investor, som havde placeret sig i det center, og kiggede ud, så jeg dér på IBM's nye hovedkvarter i Tokyo, jeg så på BMW's nye hovedkvarter i Tokyo, og jeg så, hvordan den drøm, den vision, Ørestaden er for os, faktisk dér var gået i opfyldelse. Men jeg er også nødt til at sige, at Ørestaden er meget mere attraktivt placeret end det center uden for Tokyo. Ørestaden er tættere på alting, og så har Ørestaden den fordel, at den ligger i Danmark, i Norden, i Europa.

Jeg vil takke hr. Aage Brusgaard for de venlige og positive bemærkninger, og så vil jeg godt sige, at den samlede pris for fase 1, hvis jeg husker rigtigt, er 2,6 mia. kr. Det er det, vi har forpligtet os til. Staten garanterer 45 pct. heraf, for det er vores ejerandel. Den statslige risiko i forbindelse med dette projekt er altså ca. 1,2 mia. kr. Jeg synes, jeg har hørt fra alle de partier, der siger, de vil stemme imod forslaget, at det ville de i virkeligheden gerne satse på – bare at lave banen og vejen, fordi det i sig selv er kloge investeringer. Jamen hvad er der så i vejen med, at vi på toppen af de kloge investeringer også får mulighed for en fremtidig satsning?

Jeg glemte desværre at svare hr. Jørgen Estrup på spørgsmålet om Københavns Universitet. Jeg kan sige, at der har været forhandlinger mellem Undervisningsministeriet og universitetet, og universitetet er interesseret i en sådan udflytning og en sådan samling. De har kun ét forbehold: det må ikke tages af deres egne investeringsrammer. Det forbehold kender vi, men interessen for projektet er eksisterende, og det er selvsagt blevet undersøgt.

Så vil jeg for en sikkerheds skyld sige til hr. Jørgen Estrup, at det, jeg sagde om investorer, er, at vi ikke ønsker investorerne her og nu, for vi ønsker ikke, at de skal købe grundene til en lav pris. Vi synes faktisk, det er klogt købmandskab at vente, til vi har banen, vente, til vi har vejen, vente, til vi har infrastrukturen, vente, til bestyrelsen internationalt har markedsført området, vente, til vi ikke længere har tomme kontorlokaler i Københavns Kommune og så på det tidspunkt, hvor der er en efterspørgsel, gå ud og sælge og få solgt til en ordentlig pris. Det synes vi er klogt købmandskab, og det er derfor, jeg siger til kreditforretningsdirektører og andre: I behøver slet ikke